

direktivet om ansættelsesbeviser accepterer en timegrænse på 8 som en nedre grænse, og har lagt det til grund for lovforslagets udformning.

Jeg har lyttet til ønsket om at dele lovforslaget. Jeg har fundet, det var hensigtsmæssigt med en samlet behandling, og jeg vil gerne kvittere over for hr. Knud Erik Kirkegaard for, at Det Konservative Folkeparti forstår, at på grund af opgavens hastende karakter kan man naturligvis under visse omstændigheder støtte denne konkrete måde at lave følgelovgivning på. Det synes jeg der er grund til at kvittere for.

Det blev så fulgt op med, at det er en forudsætning, at der bliver tid til en grundig dialog om fremtidige situationer. Det vil jeg også gerne kvittere for og sige, at det kan være fornuftigt, men jeg vil godt tilføje, at den måde, der nu er anvendt i denne sag, ikke nødvendigvis er retningsgivende eller præcedensdannende for, hvordan direktiver eventuelt skal følges op med følgelovgivning ved senere lejligheder. Jeg udelukker ikke, at der kan være gode spor i den måde, det er gjort på her, men vil gerne tilkendegive, at det ikke nødvendigvis er sådan, det skal gøres.

Så synes jeg også, der er grund til at fremhæve, at grunden til, at regeringen tog initiativ til at gå i gang med overvejelser om en følgelovgivning, er en henvendelse fra arbejdsmarkedets parter, der i den givne sag – og det er væsentligt at understrege: i den givne sag – har fundet det hensigtsmæssigt, at der blev lavet denne opsamlende følgelovgivning.

Så skal jeg til sidst sige til både hr. Knud Erik Kirkegaard og fru Eva Kjer Hansen, at jeg meget gerne skal oversende en redegørelse til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg om den åbenbare diskrepans, der måtte være mellem et faktisk notat fra slutningen af 1997 og den oplysning, jeg gav om, at parterne ikke var uvidende om, at timegrænsen kunne være problematisk, når det blev krævet at kunne præstere objektive grunde til at opretholde en grænse på 15 timer.

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg vil allerførst kvittere for tilsagnet om at få en redegørelse for, hvad der er blevet sagt til hvem. Så kan vi måske få afklaret nogle ting og også komme nærmere sagens kerne i diskussionen.

Jeg sagde allerede i min ordførertale, at jeg synes, at begrundelsen for at sænke timetallet, sådan som den er formuleret i bemærkningerne til lovforslaget, forekommer mig lidt søgt, og jeg må sige, at jeg ikke er nået til en nærmere forstå-

else af begrundelsen efter den forklaring, ministeren fremkom med her. Jeg vil gerne have at vide, hvad det er, der er sket, siden man nu pludselig i ministeriet ikke mener, man kan præstere en objektiv begrundelse for de 15 timer.

Lad mig bare citere kort fra det faktuelle notat, som vi fik i forbindelse med behandlingen af direktivet i Folketingets Europaudvalg. Der står bl.a.:

»Det er fastslået, at man godt må gøre forskel på fuldtids- og deltidsansatte, selv om det ene køn er overrepræsenteret blandt deltidsansatte, hvis forskelsbehandlingen forfølger et objektivt formål, der ikke har noget med køn at gøre. Det er samtidig fastslået, at det er en national praksis, der afgør, om der foreligger objektive grunde«.

Sådan var vurderingen i 1997, men nu forsøger ministeren at inddrage et helt andet direktiv, nemlig direktivet om ansættelsesbeviser, som stammer tilbage fra 1991, og hvor man kan finde noget om de 8 timer. Jeg kan ikke se, hvordan ministeren kan få nogen som helst sammenhæng mellem det direktiv og det lovforslag, der ligger på bordet i dag.

Direktivet om ansættelsesbeviser er fra 1991, men deltidsdirektivet er fra 1997. Hvis deltidsdirektivet skulle have nogen betydning, ville man naturligvis have indskrevet et timetal i det, men det gør man netop ikke. Man henviser til, at hvis der er en objektiv begrundelse, og hvis der er en national praksis, er det den, som skal respekteres og følges, og derfor duer den henvisning overhovedet ikke. Så var bestemmelserne selvfølgelig blevet medtaget i det nye direktiv.

Hvis ikke vi kan komme det nærmere i dag, må vi jo vende tilbage til det under udvalgsbehandlingen. Men jeg vil godt sige, at jeg synes, det er under alt kritik. Jeg synes, det virker, som om forslaget er blevet sjusket lidt hurtigt igennem, og at man ikke har prøvet at finde ud af, hvorfor denne 8-timers-grænse overhovedet er blevet foreslået.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, be-